

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Sigerstæd. (Af Axels Drape.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1412. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1824_401-txt-shoot-idm283/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nyeste
Skilderie af Kjøbenhavn.
—•••••—
Eenogtyvende Aargang. No. 89.
—•••••—
Udgivet, redigeret og forlagt af E. Saldin.
—•••••—
Erfendes, i Følge Kongl. allernaadigst Befæls, med Brevpostkædet.
—•••••—
Løvedagen den 6 November 1824.
—•••••—

Sigerstød.
(Af Tzsis Drapt.)

Fertus puellam post fata diu conspicit noctibus
ad ignem sedere, cassidemque cussere, et in hunc usque
diem durare visionem.

Krantzius.

Hr. Axel han rider fra Møskild By,
Hvi særdes den Herre saa silde?
I Møskild han fandt ikke Blatte-Ly,
Da Gildet ham lugede lide,
Hvor Gæsterne kjaanted sig selv med Blod,
Da banked i Støvet den Herre god! *)

Hr. Axel han kommer til Sigerstød,
I Hjennelov hviler Fru Inge,
Han spører sin Gænger, den Helt uråd,
Ei mere den mægter at springe,
Han iler saa saare, som sagt det var:
I Hjennelov hader du Waldemar!

Hr. Axel han meier et Skaar med Sværd,
Med Skriften sig selv han betvinger.

Den Ridder han er ei en Venne værd,
Som ynkes ei over sin Springer,
Han slapper den Kæfte, af Elum saa høid:
 Gud unde os begge en bedre Tid!

Det er i den hellige Laurents-Nat,
Blavfundig af Dannemands Kvind,
At Dannemands Trost: den er ei forladt
Som vover paa Himlen at lide **);
Det mindes Hr. Axel, da seer han Lyn,
Der lege som Drømme, og staae som Lyn!

Der ligger en Hjelte paa Sigerstøld,
Den haer kun sorg sig farve,
Den laae under Rulde, fra Heden-Lid,
Den rørd ei Ploo eller Harpe;
Men Bonden, som ploied den Vold i Hjør,
Han stødte paa Hjelten i Borge-Lord **).

Han brugde sin Plovkier, han op den brod,
Du fulsfort den ligger til Stue,
Er selv og et Kul af den gamle Glod,
Som blusfed i Signetis Stue,
Den deilde med hende en Dag fuldsur,
At hi selv var den Hjelte i Signes Bar!

*) Danmarks Krønike, 3die Deel, S. 71-73.
**) Danmarks Krønike, 2den Deel, S. 122.

*) Danmarks Krønike, 3die Deel, S. 186-89. **) Danmarks Krønike, 2den Deel, S. 122.

